

## **”Jos te minua rakastatte, niin te pidätte minun käskyni.”**

Tässä artikkelissa tarkastelemme pääasiassa Johanneksen evankeliumin lukuja 14 ja 15. Olemme Jeesuksen työn lopussa. Juudas on pettänyt Herran ja johdattaa Hänen vihollisensa pidättämään Hänet ja lopulta ristiinnaulitsemaan Hänet. Näinä viimeisinä tunteina Jeesus antaa viimeiset ohjeensa opetuslapsilleen. Nämä ovat tärkeitä ohjeita, ja meidän on kiinnitettävä niihin täysi huomiomme.

Aloitetaan Johanneksen evankeliumin luvusta 14:15. Siellä Herra sanoi:

### **Johanneksen evankeliumi 14:15**

**”Jos te minua rakastatte, niin te pidätte minun käskyni.”**

Monet ihmiset suuttuvat, kun he kuulevat käskyistä. Tämä johtuu vääristyneestä näkemyksestä Jumalan armosta, jonka mukaan armo ja käskyt ovat vastakohtia. Tämän näkemyksen mukaan, koska pelastus on armosta, meidän ei tarvitse noudattaa mitään käskyjä tai, parhaimmillaan, tällaiset käskyt voivat olla hyviä, mutta niiden noudattaminen ei ole ehdottoman välttämätöntä. Tämän näkemyksen mukaan välttämätöntä on ”uskoa”. Jos ”uskomme”, mutta emme yritä noudattaa Herran käskyjä, ei ole mitään vakavaa ongelmaa. Tämän näkemyksen mukaan usko näyttää olevan mielentila, jotain, mihin uskon, mutta ei ole ehdottoman välttämätöntä toimia sen mukaisesti, mihin uskon. Olisi mukavaa, jos toimisimme sen mukaisesti, mutta tällaista toimintaa ei pidetä pakollisena. Ja tässä tulee Herra murtamaan kaikki nämä mielikuvitukset. ”Rakastatteko minua?” ”Jos rakastatte, noudattakaa minun käskyjäni”, hän sanoi, jättäen tilaa väärinkäsityksille.

Se, mitä juuri luimme, heijastaa Hänen opetuksiaan, jotka löytyvät kaikista evankeliumeista ja jotka tekevät selväksi Herran käskyjen noudattamisen syvällisen merkityksen. Esimerkiksi Luukkaan evankeliumissa 6:46-49 luemme:

## Luukakaan 6:46-49

**"Miksi te huudatte minulle: 'Herra, Herra!' ettekä tee, mitä minä sanon?"** Jokainen, joka tulee minun tyköni ja kuulee minun sanani ja tekee niiden mukaan - minä osoitan teille, kenen kaltainen hän on. Hän on miehen kaltainen, joka huonetta rakentaessaan kaivoi syvään ja laski perustuksen kalliolle; kun sitten tulva tuli, syöksähti virta sitä huonetta vastaan, mutta ei voinut sitä horjuttaa, sillä se oli hyvästi rakennettu. Mutta joka kuulee eikä tee, se on miehen kaltainen, joka perustusta panematta rakensi huoneensa maan pinnalle; ja virta syöksähti sitä vastaan, ja heti se sortui, ja sen huoneen kukistuminen oli suuri."

## Ja Matteuksen 7:21

**"Ei jokainen, joka sanoo minulle: 'Herra, Herra!', pääse taivasten valtakuntaan, vaan se, joka tekee minun taivaallisen Isäni tahdon."**

Kuten Jeesus selvästi sanoo, ei riitä, että kutsumme Häntä "Herraksi, Herraksi". Meidän on myös tehtävä, mitä Hän sanoo, Hänen Isänsä tahto, Hänen käskynsä. Häntä Herraksi kutsuminen, mutta Hänen käskyjensä noudattamisen kieltäytyminen ei vie meitä taivasten valtakuntaan. Luimme juuri sen! Joten Jumalan tahdon toteuttaminen ei ole vapaaehtoista. Se ei ole jotain, mitä teemme, jos meillä on siihen mieli, mutta jos meillä ei ole, se ei haittaa. Päinvastoin, se on pakollista ja ehdottoman tärkeää, koska ilman sitä emme pääse taivasten valtakuntaan. Tämä tekee Jumalan tahdon tekemisestä todellisen opetuslapsen merkin. Opetuslapsi, joka ottaa ristinsä ja seuraa Häntä. Se, joka on valinnut kapean portin eikä leveää tietä, joka johtaa kadotukseen.

## Matteuksen 7:13-14

**”Menkää ahtaasta portista sisälle.** Sillä se portti on avara ja tie leveä, joka vie kadotukseen, ja monta on, jotka siitä sisälle menevät; **mutta se portti on ahdas ja tie kapea, joka vie elämään, ja harvat ovat ne, jotka sen löytävät.”**

Ja Matteuksen 16:24-25

”Silloin Jeesus sanoi opetuslapsilleen: **”Jos joku tahtoo minun perässäni kulkea, hän kieltäköön itsensä ja ottakoon ristinsä ja seuratkoon minua.** Sillä joka tahtoo pelastaa elämänsä, hän kadottaa sen, mutta joka kadottaa elämänsä minun tähteni, hän löytää sen.”

Haluammeko seurata Häntä? Sitten kieltäköön itsensä, ottakoon ristinsä ja seuratkoon Häntä. Kulkekoon kapeasta portista ja kulkekoon vaikeaa tietä, ainoaa tietä, joka johtaa elämään. Leveä tie, tie, jota suurin osa kulkee, HELPPO tie, joka ei vaadi ristiä, jossa kaikki on helppoa ja jossa voimme elää kuin maailma ilman katumusta, johtaa tuhoon. Vain vaikea tie johtaa elämään.

Mutta palatkaamme Johanneksen evankeliumiin ja siihen, mitä Herra sanoi opetuslapsilleen viimeisenä iltana:

Johanneksen 14:21

**”Joka on minun käskyni ja joka niitä pitää, se on se, joka minua rakastaa; mutta joka minua rakastaa, sitä minun Isäni rakastaa, ja minä rakastan häntä ja ilmoitan itseni hänelle.”**

Rakastamme Jeesusta, kun pidämme hänen käskynsä. ”Joka on minun käskyni ja joka ne pitää, hän on se, joka minua rakastaa”, hän sanoi. Nämä kaksi asiaa – Jeesuksen rakastaminen ja hänen käskyjensä pitäminen – ovat siis erottamattomasti yhteydessä toisiinsa. Rakastamme häntä, jos pidämme hänen käskynsä. Ja pidämme hänen käskynsä,

koska rakastamme häntä. Muuten emme rakasta häntä todella. Itse asiassa Hän sanoi tämän jakeissa 23 ja 24:

#### Johanneksen 14:23-24

”Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: ”Jos joku rakastaa minua, niin hän pitää minun sanani, ja minun Isäni rakastaa häntä, ja me tulemme hänen tykönsä ja jäämme hänen tykönsä asumaan. **Joka ei minua rakasta, se ei pidä minun sanojani**; ja se sana, jonka te kuulette, ei ole minun, vaan Isän, joka on minut lähettänyt.”

Ei ole väliä mitä sanomme, vaan mitä teemme. Sanoa, että rakastamme Herraa, mutta emme tee mitä Hän sanoo, ei ole merkki vilpittömästä ”rakkaudesta”, vaan vain ”rakkaudesta” sanoissa. Se, että yritämme todella noudattaa Hänen käskyjään, vaikka epäonnistumisiinkin, osoittaa, rakastammeko Häntä vai emme. Ja mikä on lupaus meille, rakkaat veljet ja sisaret, jos yritämme noudattaa Hänen sanojaan? Jeesus rakastaa meitä ja ilmestyy meille! Ja Hänen Isänsä rakastaa meitä! Hän ja Isä tulevat luoksemme ja asettuvat asumaan meihin! Eikö se olekin toivottavaa? Emmekö halua tulla Isän ja Pojan kodiksi? Emmekö halua, että Jeesus ilmestyy meille? Minä haluaisin sitä kovasti! Ja uskon, että tekin haluaisitte! Mutta meidän on tehtävä jotain sen eteen. **Meidän on pidettävä Hänen käskynsä**. Meidän on otettava ristimme ja seurattava Häntä. Meidän ei pidä vaeltaa lihan mukaan, emme saa kulkea maailman leveää tietä, vaan kapeaa porttia.

Monet kristityt etsivät ”salaisuutta” todelliseen yhteyteen Herran kanssa. Monet saarnaajat esittävät myös todellisen yhteyden Herran kanssa salaisuutena, jonka avaimen he muka tietävät ja jonka löytämiseksi meidän on noudatettava heidän reseptiään. Mutta veljet, ei ole mitään salaisuutta! Kaikki on selvää. Jeesus teki sen täysin selväksi:

#### Johanneksen 14:21

**”Joka pitää minun käskyni, se rakastaa minua; ja joka rakastaa minua, sitä rakastaa minun Isäni, ja minä rakastan häntä ja ilmoitan itseni hänelle.”**

Avain on pitää Herran käskyt, Hänen Sanansa. Jokainen, joka niitä pitää, rakastaa Herraa todella ja tulee olemaan Isän ja Pojan rakastama. Isä ja Poika tekevät kodin hänessä, ja Jumalan Poika ilmestyy hänelle. Se on niin yksinkertaista ja totta.

### Viiniköynnös ja oksat

Kun Jeesus oli tehnyt tämän selväksi, Hän jatkoi viiniköynnöksen vertauksella:

#### Johanneksen 15:1-9

”Minä olen todellinen viinipuu, ja minun Isäni on viinitarhuri. Jokaisen oksan minussa, joka ei kanna hedelmää, hän karsii pois; ja jokaisen, joka kantaa hedelmää, hän puhdistaa, että se kantaisi runsaamman hedelmän. Te olette jo puhtaat sen sanan tähden, jonka minä olen teille puhunut. **Pysykää minussa, niin minä pysyn teissä.** Niinkuin oksa ei voi kantaa hedelmää itsestään, ellei se pysy viinipuussa, niin ette tekään, ellette pysy minussa. **Minä olen viinipuu, te olette oksat. Joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, se kantaa paljon hedelmää; sillä ilman minua te ette voi mitään tehdä. Jos joku ei pysy minussa, niin hänet heitetään pois niinkuin oksa, ja hän kuivettuu; ja ne kootaan yhteen ja heitetään tuleen, ja ne palavat.** Jos pysytte minussa ja minun sanani pysyvät teissä, niin pyytäkää, mitä ikinä tahdotte, ja te saatte sen. Siinä minun Isäni kirkastetaan, että te kannatte paljon hedelmää ja tulette minun opetuslapsikseni. Kuten Isä on rakastanut minua, niin minäkin olen rakastanut teitä; pysykää minun rakkaudessaani.”

Herra jatkaa tässä upeassa kohdassa sitä, mitä Hän sanoi aiemmin. Hän on viiniköynnös, me olemme viiniköynnöksen oksat ja Isä on viinitarhuri. Oksina meidän on pysyttävä viiniköynnöksessä. ”Pysykää minussa, niin minä pysyn teissä”, Hän sanoi. Jos

pysymme Hänessä, tuomme paljon hedelmää. Jos emme pysy Hänessä ja jäämme hedelmättömiksi, me kuivumme ja, kuten Herra sanoi, meillä on sama loppu kuin kuivilla oksilla: ne kerätään ja heitetään tuleen. Jälleen kerran näemme, että viiniköynnöksessä pysyminen, Jeesuksen todellinen rakastaminen ja Hänen seuraaminen pitämällä Hänen käskynsä ei ole lainkaan vapaaehtoista, eikä se ole myöskään jotain, mikä taataan kaikille uskoville. Päinvastoin, se on päivittäinen päätös, aivan kuten päätös tehdä tai olla tekemättä sitä, mitä Herra káskee meitä, on päivittäinen päätös.

Tässä vaiheessa mieleeni tulee kylväjän vertaus: siinä Jumalan sanan siemen iti kolmessa neljästä sydäimestä, joihin se putosi. Se kuitenkin kantoi hedelmää vain yhdessä sydämessä. Kahdessa muussa se jäi hedelmättömäksi. Tässä ovat nämä kolme luokkaa:

#### Luukkaan 8:13-15

”Ja mitkä kalliolle putosivat, ovat ne, jotka kuullessaan sanan ottavat sen ilolla vastaan, mutta joilla ei ole juurta: ainoastaan ajaksi he uskovat ja kiusauksen hetkellä luopuvat. Mikä taas orjantappuroihin putosi, ne ovat ne, jotka kuulevat, mutta vaeltaessaan tukehtuvat tämän elämän huoliin, rikkauteen ja hekumoihin, eivätkä tuota kypsää hedelmää. Mutta mikä hyvään maahan putosi, ne ovat ne, jotka sanan kuultuansa säilyttävät sen vilpittömässä ja hyvässä sydämessä ja tuottavat hedelmän kärsivällisyydessä.”

Kaksi ensimmäistä ryhmää kuuli sanan, uskoi sen, mutta ei pitänyt sitä. Ensimmäinen näistä kahdesta ryhmästä ”uskoo hetken ja lankeaa kiusauksessa”. Toinen ”kuultuaan menee ulos ja tukehduu elämän huoliin, rikkauteen ja hekumoihin eikä tuota hedelmää”. Vain kolmas ryhmä tuotti hedelmää. Kaksi muuta valitettavasti eivät. He luultavasti aloittivat iloisesti ja riemukkaasti. Mutta lopulta muut asiat tai vaino saivat heidät muuttamaan mielensä. Kyllä, he uskoivat kerran. Sana sanoo nimenomaisesti näistä kahdesta ryhmästä, että he uskovat hetken. He olivat uskollisia,

mutta vain hetken. Ei riitä, veljet, olla uskollisia vain hetken. Haluamme olla uskollisia IKUISESTI, viimeiseen hengenvetoon asti. Ei riitä myöskään olla hedelmättömiä ”uskovia”, jotka palvelevat itseään. Jotka kutsuvat Jeesusta Herraksi, Herraksi, mutta kieltäytyvät tekemästä sitä, mitä Hän sanoo. Sen sijaan haluamme olla hedelmällisiä, varmistaa, että teemme Isän tahdon ja palvelemme Jeesusta tekemällä Hänen käskynsä, päivä päivältä, loppuun asti.

Mutta jatketaan Johanneksen evankeliumin 15. luvussa:

#### Johanneksen evankeliumi 15:10-14

**”Jos te pidätte minun käskyni, niin te pysytte minun rakkaudessaani,** niinkuin minä olen pitänyt Isäni käskyt ja pysyn hänen rakkaudessaan. Tämän minä olen teille puhunut, että minun iloni olisi teissä ja teidän ilonne tulisi täydelliseksi. **Tämä on minun käskyni, että te rakastatte toisianne, niinkuin minä olen teitä rakastanut.** Sen suurempaa rakkautta ei ole kenelläkään, kuin että hän antaa henkensä ystävänsä edestä. **Te olette minun ystäväni, jos teette, mitä minä käsken teidän tehdä.”**

Toistuvasti, tässä viimeisessä puheessaan opetuslapsilleen, muutama tunti tai minuutti ennen pidätystään, Herra puhuu siitä, kuinka tärkeää on noudattaa Hänen käskyjään. Olemme Hänen ystäviään, jos teemme, mitä Hän käskee meidän tehdä. Olemme viiniköynnöksessä, jos pysymme Hänessä, jos huolehdimme ja pidämme sydämemme hyvänä, jotta Sanan siemen voi kantaa paljon hedelmää, kuten Herra haluaa meille. Jokainen, joka kuulee sanat ”hedelmä” ja ”käsky” ja tuntee olonsa epämukavaksi, koska meillä ei muka ole mitään tekemistä, koska Herra on tehnyt kaiken puolestamme, pitäisi miettiä uudelleen. Sillä Herra ei vain tunne oloaan epämukavaksi puhuessaan näin, vaan Hän varmistaa toistavansa sen yhä uudelleen, jotta on hyvin selvää, mitä Hän haluaa meiltä ja että tämä on pakollista eikä jotain, mikä on mukavaa, jos teemme sen, mutta jos emme tee sitä, se ei ole kovin tärkeää. Se on niin tärkeää, että jokainen, joka kieltäytyy noudattamasta Hänen käskyjään ja pysyy viiniköynnöksessä,

mutta ei tee parannusta, ei koskaan tule tuntemaan Häntä, leikataan pois viiniköynnöksestä eikä pääse taivasten valtakuntaan. Tämä ei tarkoita millään tavalla, että emme koskaan lankeaisi tai tekisi syntiä! Mutta se tarkoittaa, että yritämme epäonnistumisistamme ja lankeemuksistamme huolimatta noudattaa Jumalan sanaa. Juoksemme uskon kilpaa, ja vaikka saatamme kaatua, jopa päivittäin, nousemme ylös ja jatkamme, katsomalla Herraa Jeesusta:

### Heprealaiskirje 12:1-2

**”... pankaamme mekin pois kaikki, mikä meitä painaa, ja synti, joka niin helposti meidät kietoo, ja juoskaamme kestävinä edessämme olevassa kilvoituksessa, silmät luotuina uskon alkajaan ja täyttäjään, Jeesukseen,** joka hänelle tarjona olevan ilon sijasta kärsi ristin, häpeästä välittämättä, ja istui Jumalan valtaistuimen oikealle puolelle.”

### Rakkaus: tärkein käsky

Kun puhumme Herran käskyistä, on yksi, joka kattaa ne kaikki, käsky rakastaa toisiamme. Kuten luemme jakeessa 12:

### Johanneksen 15:12

”Sen suurempaa rakkautta ei ole kenelläkään, kuin että hän antaa henkensä ystäviensä edestä.”

Jotta emme pettäisi itseämme, tässä ei tarkoiteta halpaa rakkautta, vain sanoissa ilmenevää rakkautta. Pikemminkin se on rakkautta teoissa. Kuten Johannes sanoi ensimmäisessä kirjeessään:

### 1 Johanneksen 3:18

”Lapsukaiset, **älkäämme rakastako sanalla tai kielellä, vaan teossa ja totuudessa.**”

Ja mitä tämä tarkoittaa, hän selitti muutama jae aiemmin:

### 1 Johanneksen kirje 3:14-18

”Me tiedämme siirtyneemme kuolemasta elämään, sillä me rakastamme veljiä. **Joka ei rakasta, pysyy kuolemassa.** Jokainen, joka vihaa veljeään, on murhaaja; ja te tiedätte, ettei kenessäkään murhaajassa ole iankaikkista elämää, joka hänessä pysyisi. **Siitä me olemme oppineet tuntemaan rakkauden, että hän antoi henkensä meidän edestämme; meidänkin tulee antaa henkemme veljiemme edestä.** Jos jollakin on tämän maailman hyvyttä ja hän näkee veljensä olevan puutteessa, mutta sulkee häneltä sydämensä, kuinka Jumalan rakkaus saattaa pysyä hänessä? Lapsukaiset, alkäämme rakastako sanalla tai kielellä, vaan teossa ja totuudessa.”

Näemme jälleen sanan ”pysyä”. Jos sinä tai minä emme rakasta veljeämme tai sisartamme, emme pysy viiniköynnöksessä, vaan kuolemassa! Jos sinä ja minä vihaamme veljeämme, olemme murhaajia! Ja jos emme tee parannusta, alkäämme pettää itseämme: perimme sen, missä pysymme, nimittäin kuoleman. Lisäksi sanomme rakastavamme Herraa, mutta veljemme vieressämme on hädässä, ja me päätämme katsoa toiseen suuntaan? Älkäämme pettää itseämme: Jumalan rakkaus ei asu meissä, emmekä me asu Hänessä, viiniköynnöksessä! Uskomme aitous todistetaan teoillamme. Herran seuraaminen ei tarkoita oikeiden asioiden sanomista – rakastamista vain sanoilla – vaan myös oikeiden asioiden tekemistä, rakastamista teoilla ja totuudessa. Herra antaa meille tästä hyvin selkeän todisteen Matteuksen evankeliumissa 25:34-46:

### Matteuksen 25:34-46

”Silloin Kuningas sanoo oikealla puolellaan oleville: 'Tulkaa, minun Isäni siunatut, ja omistakaa se valtakunta, joka on ollut teille valmistettuna maailman perustamisesta asti. **Sillä minulla oli nälkä, ja te annoitte minulle syödä; minulla oli jano, ja te annoitte minulle juoda; minä olin muukalainen, ja te otitte minut huoneeseenne; minä olin**

alaston, ja te vaatetitte minut; minä sairastin, ja te kävitte minua katsomassa; minä olin vankeudessa, ja te tulitte minun tyköni. Silloin vanhurskaat vastaavat hänelle sanoen: 'Herra, milloin me näimme sinut nälkäisenä ja ruokimme sinua, tai janoisena ja annoimme sinulle juoda? Ja milloin me näimme sinut outona ja otimme sinut huoneeseemme, tai alastonna ja vaatetimme sinut? Ja milloin me näimme sinun sairastavan tai olevan vankeudessa ja tulimme sinun tykösi?' **Niin Kuningas vastaa ja sanoo heille: 'Totisesti minä sanon teille: kaikki, mitä olette tehneet yhdelle näistä minun vähimmistä veljistäni, sen te olette tehneet minulle'.** Sitten hän myös sanoo vasemmalla puolellaan oleville: 'Menkää pois minun tyköäni, te kirotut, siihen iankaikkiseen tuleen, joka on valmistettu perkeleelle ja hänen enkeleillensä. **Sillä minä olin nälkäinen, ettekä te antaneet minulle syödä; minä olin janoinen, ettekä te antaneet minulle juoda; minä olin muukalainen, ettekä te ottaneet minua huoneeseenne; minä olin alasti, ettekä te vaatettaneet minua; sairaana ja vankeudessa, ettekä te käyneet minua katsomassa.'** Silloin hekin vastaavat sanoen: 'Herra, milloin me näimme sinut nälkäisenä tai janoisena tai outona tai alastonna tai sairaana tai vankeudessa, emmekä sinua palvelleet?' **Silloin hän vastaa heille ja sanoo: 'Totisesti minä sanon teille: kaiken, minkä olette jättäneet tekemättä yhdelle näistä vähimmistä, sen te olette jättäneet tekemättä minulle'.** Ja nämä menevät pois iankaikkiseen rangaistukseen, mutta vanhurskaat iankaikkiseen elämään."

Ja kuten Jaakob sanoi:

**Jaakobin kirje 1:22-27**

**"Mutta olkaa sanan tekijöitä, eikä vain sen kuulijoita, pettären itsenne.** Sillä jos joku on sanan kuulija eikä sen tekijä, niin hän on miehen kaltainen, joka katselee kuvastimessa luonnollisia kasvojaan; hän katselee itseään, lähtee pois ja unhottaa heti, millainen hän oli. Mutta joka katsoo täydelliseen lakiin, vapauden lakiin, ja pysyy siinä, eikä ole muistamaton kuulija, vaan todellinen tekijä, hän on oleva autuas tekemisessään. Jos joku

luulee olevansa jumalanpalvelija, mutta ei hillitse kieltään, vaan pettää sydämensä, niin hänen jumalanpalveluksensa on turha. **Puhdas ja tahraton jumalanpalvelus Jumalan ja Isän silmissä on käydä katsomassa orpoja ja leskiä heidän ahdistuksessaan ja varjella itsensä niin, ettei maailma saastuta.**”

### Johtopäätös

Lopuksi, rakkaat veljet ja sisaret: meidän on pyrittävä noudattamaan Herran käskyjä joka päivä. Toisten rakastaminen – ei sanoilla vaan teoilla – on tärkein käsky. Ja jos rakastamme toisiamme, annamme toisillemme anteeksi, emme himoitse pahoja asioita, emme puhu pahaa toisistamme, emme kadehdi toisiamme. Muistakaamme rakkauden määritelmä, jonka apostoli Paavali on antanut meille 1. Korinttolaiskirjeen 13. luvussa:

#### 1. Korinttolaiskirje 13:4-7

”Rakkaus on pitkämielinen, rakkaus on lempeä; rakkaus ei kadehdi, ei kerskaa, ei pöyhkeile, ei käyttäydy sopimattomasti, ei etsi omaansa, ei katkeroidu, ei muistele kärsimäänsä pahaa, ei iloitse vääryydestä, vaan iloitsee yhdessä totuuden kanssa; kaikki se peittää, kaikki se uskoo, kaikki se toivoo, kaikki se kärsii.”

Silloin olemme Herramme todellisia opetuslapsia. Silloin Kristus tulee ja ilmestyy meille. Silloin Isä ja Poika tulevat ja asettuvat meihin. Silloin olemme Jeesuksen ystäviä. Silloin me puhumme, ja Hän kuuntelee! Älkäämme ajatelko millään tavalla, että Hänen käskynsä ovat raskaita. Ei! Ne ovat helppoja, koska Hän tukee meitä niiden toteuttamisessa:

#### Matteuksen 11:28-30

”Tulkaa minun tyköni, kaikki työtätekeväiset ja raskautetut, niin minä annan teille levon. Ottakaa minun ikeeni päällenne ja oppikaa minusta, sillä minä olen hiljainen ja nöyrä

sydämeltä; niin te löydätte levon sielullenne. **Sillä minun ikeeni on sovelias, ja minun kuormani on keveä.”**

Pyrkikäämme siis tekemään Hänen tahtonsa. Pyrkikäämme pysymään viiniköynnöksessä ja Herran läsnäolossa, läsnäolossa, joka annetaan vain niille, jotka pysyvät Hänessä. Ja tehkäämme tätä loppuun asti, päivä päivältä.